

25. 2. 2019

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Starosta vedlejší obce jako žadatel o informaci aneb žádáme informace o stošest

Nedávno jsem se na školení setkal s otázkou: Starosta sousední obce nám (myšlena obec XY) posílá opakovaně žádosti o informace v režimu zákona č. [106/1999](#) Sb., o svobodném přístupu k informacím. Minule nám touto cestou poslal patnáct dotazů. Je to tak v pořádku? Neměl by volit jinou cestu? Musíme mu požadované informace poskytovat přednostně?

Před závorku si dovolíme nejdříve vytknout, že i sám starosta (jako orgán obce) je podle „*info-zákona*“ *povinným subjektem - viz ustanovení § 2 odst. 1 povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce*. Nicméně ani tato skutečnost nebrání starostovi zmíněném v dotazu, aby posílal relevantní žádosti o informace podle zákona č. [106/1999](#) Sb.

Připomeňme, že všechny povinné subjekty musí poskytovat informace ex lege na základě žádosti nebo zveřejněním.

Poskytování informací povinným subjektem se tedy vztahuje na veškerou jeho činnost, nikoli pouze na výkon vrchnostenské veřejné správy, coby součásti výkonu veřejné moci. Ostatně převážná část samostatné působnosti územních samosprávných celků (tedy obcí a krajů) obsahuje zejména soukromoprávní vztahy, kdy územní samosprávný celek jedná v zásadě rovném postavení vůči ostatním subjektům, ačkoli i zde existují výjimky, kupříkladu problematika obecně závazných vyhlášek. (uvedený názor zastává např. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí č. j. MV-101268-4/ODK-2011.)

Ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. [106/1999](#) Sb., výslovně stanoví, že v případě, že je žadatelem povinný subjekt, je mu poskytována informace za stejných podmínek jako jiným žadatelům. Z tohoto ustanovení za prvé plyne, že starosta kterékoliv obce (městyse, města) může stejně jako každý jiný občan ČR, ale i cizinec, podávat žádosti o informace v režimu zákona č. [106/1999](#) Sb.

Avšak současně z něj plyne fakt, že nesmí být nikterak privilegován, tudíž zde z právního hlediska nepřipadá v úvahu přednostní vyřizování žádostí o informace. Ale stejně - a contrario - nesmí být starosta či jiný povinný subjekt v tomto procesu nijak diskriminován (primárně ani sekundárně), například nesmí být zatížen zvláštními poplatky či delšími lhůtami.

Tedy i pro žadatele-starostu platí, že mu povinný subjekt v souladu se zákonem musí poskytnout informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do patnácti dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění. Je nutné akcentovat, že patnáctidenní lhůta je lhůta maximální, povinný subjekt by se i v souladu se zásadou dobré správy měl snažit informační plnění poskytnout, co nejdříve, nikoliv tedy až patnáctý den. Hovoříme zde všude o dnech kalendářních, nikoliv pracovních.

Pro informační komplexnost dodejme, že citovanou maximální patnáctidenní lhůtu pro poskytnutí informace může povinný subjekt výjimečně i prodloužit. Nicméně pouze a jen z opravdu závažných důvodů, nejvýše ovšem o deset (kalendářních) dní.

Závažnými důvody zde jsou: vyhledání a sběr požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost, vyhledání a sběr objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti, konzultace s jiným povinným subjektem, který má závažný zájem na rozhodnutí o žádosti, nebo mezi dvěma nebo více složkami povinného subjektu, které mají závažný zájem na předmětu žádosti.

Upozorňujeme na důležitou skutečnost, že každý žadatel (včetně starosty či jiného povinného subjektu v pozici žadatele) musí být o prodloužení lhůty i o jeho důvodech vždy prokazatelně informován. A to včas před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace. Je tedy nesprávným úředním postupem, pakliže obec či město zašle žadateli informační plnění např. dvacátý druhý den. Algoritmus 15 plus 10 dnů je sice zachován, avšak o tom, že dojde k prodlužování nutno žadatele informovat během prvních patnácti dnů. Toto zákonné opatření je logické, pakliže by žadatel nevěděl, co se s jeho žádostí děje, tak by např. hned šestnáctý den mohl stížnost, že se v jeho věci nic neděje, resp. že nebyly dodrženy zákonné lhůty.

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,
právník a VŠ pedagog

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)